

INFOBLAD LEDEN

mei-juni 2012

Zo'n heel klein beetje overschot in de clubkas !

Op 8 mei 2012 hield IPMS-Gent zijn jaarlijkse algemene vergadering. Aangezien zich geen nieuwe kandidaat-bestuursleden aandienen en niemand van het zittende bestuur zich tot uittreding geroepen voelde, blijft het huidige clubbestuur dus ongewijzigd, op de extra steun van Bob Hulpio na, die het kwam versterken om de vele dienststreizen van Filip De Cock en de ziekteperiode van Willy De Cock enigszins op te vangen. Voorzitter Jean-Pierre maakte van de gelegenheid gebruik om iedereen van harte te bedanken voor hun steun aan en liefde voor de club: leden, bestuur, partners en vrijwilligers. In 2013 zal opnieuw ge-challenge-d worden, vermoedelijk op 23 november, en dan zal de inzet van iedereen weer broodnodig zijn. Maar eerst is er nog het clubtentje van dit jaar, met name op 20 oktober 2010 in de Wok Dynasty te St-Martens-Latem. Mooi gadget is ook het pocket agendaatje met alle vergaderdata en evenementen. En dan de rekening ! Het afgelopen werkingsjaar van de club liep op een bescheiden overschot uit. 3.856,10 euro inkomsten en 2.813,77 euro uitgaven leverden zo'n duizend euro op waarvan een goed deel zal worden geïnvesteerd in het tweejaarlijkse clubtentje. In 2011 deed de club dan ook geen bijzondere aankopen. De clubsituatie is dus gezond.

Gilbert Verheggen stelde Mistel-combinatie samen !

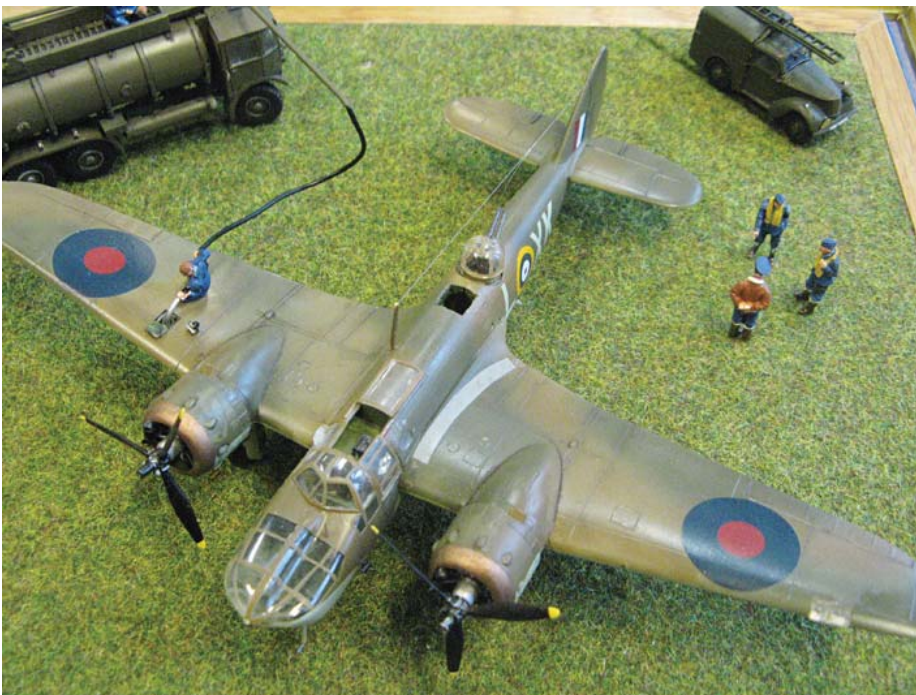
Gilbert Verheggen bouwde een oude Huma DFS 230. Hij diepte uit zijn vitrine ook een al lang geleden gebouwde Me 109E van Revell op. Beide kits zijn op schaal 1:72e. Gilbert herstelde de Me 109 en herschilderde hem in het typische splinter- en mottlecamoeflagepatroon. Vervolgens bouwde hij er een Mistel-combinatie mee: de jager gemonteerd op de rug van de zwever. Daarbij droeg hij er zorg voor de juiste decals te gebruiken, die hij in de Huma-set vond.

De verbindingstangen tussen de toestellen scratchte Gilbert zelf naar afbeeldingen. Hij mat de zwever ook de grote, afwerpbare wielen aan, die gebruikt werden voor het transport met de jager al klaar op de rug gemonteerd.

De Duitsers gebruikten de Mistel-combinaties als alternatief voor het slepen van zweefvliegtuigen.

Franklin Goethals eert gesneuveld familielid-piloot !

KIA

Clubgenoot Franklin Goethals is een verre verwant van de Belg Arthur Van Waeyenberghe, die tijdens de Tweede Wereldoorlog vloog op de Blenheim Mk IV F voor het RAF Coastal Command vanop Aldergrove (Noord-Ierland). Zijn toestel droeg het serial number Z 5752 en squadron immatriculatie XK-L272. In dat toestel verloor Arthur op 10 maart 1941 over de Ierse Zee het leven. Een zogenaamde KIA (killed in action). Wellicht ging het om een mid-air collision, een botsing tussen de beide toestellen op missie.

Eerbetoon

Als eerbetoon voor zijn roemrijke voorganger, heeft Franklin diens toestel op schaal 1/72e nagebouwd en verwerkt in een diorama met als titel: Preparing for a fatal mission. Op het diorama heeft hij uiteraard oog gehad voor het precieze vliegtuigmodel. Over de tankwagen heeft hij minder zekerheid: aangezien de missie van start ging met twee toestellen, kan het in werkelijkheid om een groter type tankwagen gegaan zijn. Die op het diorama is een Matador van AEC. Een Austin completeert het grasvelddiorama.

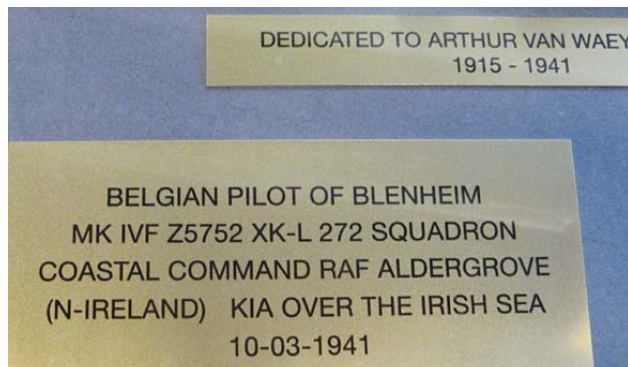
Logboek

Franklin bezocht onlangs de broer van de piloot, die nog leeft en in Herzele woont. Hij diepte het logboek van zijn broer-piloot op, met als laatste intekening op 10 maart de ver-

YEAR	YEAR		AIRCRAFT		PILOT, OR 1ST PILOT	2ND PILOT, PUPIL OR PASSENGER	
	MONTH	DATE	Type	No.			
1941	FEB	MARCH	BLENHEIM	Z 5748	SELF		
	FEB	MARCH	BLENHEIM	Z 5748	SELF		
	MARCH	7	BLENHEIM	Z 5733	SELF		
	MARCH	9	BLENHEIM	R 3526	SELF	SGT THOMPSON H. WATT	FIGHTER
	MARCH	10	BLENHEIM	Z 5737	SELF	SGT THOMPSON H. WATT	OPERATOR
			BLENHEIM	L 5752	SELF	SGT THOMPSON H. WATT	FIGHTER
						ST. THOMPSON M. WATT	FIGHTER

melding van de missie Fighter Escort, met St. Thompson als 2nd pilot en Gunner Mc Watt. De slotnotitie luidt: Aircraft Lost. Franklin toonde het logboek naast zijn diorama en velevendigde het geheel met een vitrinekastje waarin ook een RAF-badge, een foto van piloot Arthur Van Waeyenberghe, een reproductie van de Pilot-Wings en het squadron-embleem. De Engelsen konden de achternaam van Arthur niet uitspreken en noemden hem daarom kort en goed 'Van'. Franklin bouwde rond de memorabilia van zijn verwant een mooie vitrinekast, inclusief gegraveerde koperen naam- en geschiedenisplaatjes.

Jerome Van Den Berghe bouwde truck van Herr Flick !

Jerome Van Den Berghe kocht van voorzitter JP voor een paar maand een vrij oude Opel Maultier kit van Italeri op schaal 1/35e, met een resine neus erbij. Maultier betekent muilezel. Deze naam werd gedragen door diverse half-track trucks van de Duitsers in WO II (ook Mercedes-Benz en Ford). In 1941 ondervonden ze immers dat wieltransporten ongeschikt waren voor de modderige toestanden van de Russische winterdooi. De Duitsers vervingen toen maar ter plaatse de achterassen van de kamions en vervingen die door nieuwe drijfstanden die verbonden werden met Panzer I tracksystemen. Die Panzer I was dan al uit productie en de bestaande trackdelen konden zo kostenefficiënt hergebruikt worden. De meeste conversies betroffen Opels en die waren zeer efficiënt. Vanaf 1943 bewapenden de Duitsers deze Maultiers soms met Panzerwerfer 42's. De Duitsers gebruikten de Maultier ook in 1943 in Tunesië. Het is zo'n Afrika Korps versie die Jerome heeft gebouwd. Hij noemt zijn model ook wel eens lachend de 'truck van Herr Flick', omdat net zo'n truck in Allo Allo voorkomt. Bij de montage deden zich

enkele problemen voor. Zo klemden de wielen tegen te wielkasten en diende Jerome de veringafstand wat te vergroten door er tussenstukjes in te monteren. Ook moest hij de uitlaat onderaan scratchen met een dik stuk sprue. Hij kende ongeveer de diameter. Jerome schilderde de

Opel met Tamiya acrylverf (nr 60) en gaf daarna een wash met olieverf, verdund met terpentijn. Omdat het effect daarvan nog wat te donker uitvoel, bracht hij nadien nog wat licht zandpigment van MIG op. Ook op de ruiten bracht hij wat pigment aan, wat handig van pas kwam om een lijm-

vlek te maskeren. Op het dak van de Opel staat een driehoekje, waarvan Jerom wel eens graag de functie zou kennen. Dus als iemand hem dat eens zou kunnen verklaren? De tracks zijn uit rubber. Je moet die aaneen zetten door te verwarmen, maar bij Jerom loste het geheel telkens weer. Uiteindelijk zocht hij zijn heil in secondelijm. En toen lukte het hem wonderwel toch.

Patrick De Cock showt Berlin Buster !

Howitser

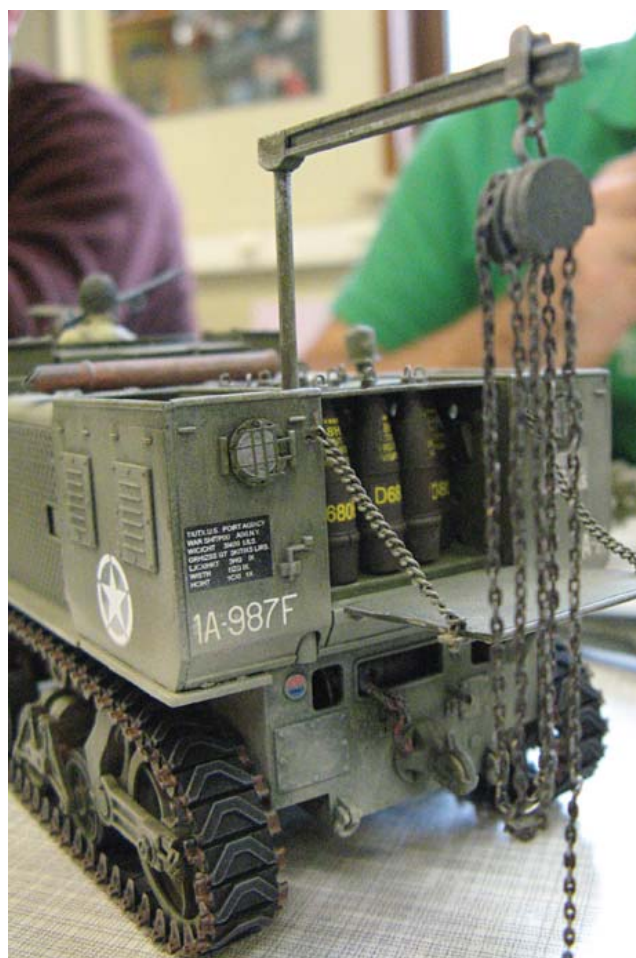
Patrick De Cock toonde op de junivergadering een 8 inch (203 mm) 25,4 x 8 Howitser van AFV op 1/35e. Het gaat om de 'Berlin Buster' die door de Amerikanen in de Ardennen werd gebruikt en ongeveer 2 schoten per minuut kon lossen. Patrick verfraaide en detailleerde het model, o.m. met scratch built luchtremleidingen, die hij ook doortrok op het bijhorende wielkarretje, 'Bogey' genaamd.

M4 Tractor

Daarnaast toonde hij een M4 Tractor van Hobbyboss, met aan de zijkant opengaande deurtjes die de gedetailleerde kitmotor laten zien. Bijhorende granaten en ladingen haalde hij van bij AFV. Patrick gebruikte de hem eigen schildermethode: eerste een grondlaag van Tamiya olive drab en dan washes erover met oleiverf en terpentijn. Vervolgens drybrushen, waarbij in een drietal lagen telkens meer geel aan de basiskleur wordt toegevoegd. Uiteindelijk daarover wat Humbrol 72 vernevelen en de wielen nog wat bij-weatheren.

Detailschildering

De .50 met kogels schilderde Patrick met verschillende soorten Vallejo-verf (brons, goud, rood koper) zomaar wat dooreen gemengd. De kogelkoppen schilderde hij met Humbrol. De uitlaat bovenop kreeg eerst Humbrol 113 (roestbruin) en vervolgens gun metal van Vallejo en zwart poederpastel dat Patrick van krijtjes schraapt. Dat varieert hij van licht naar zeer zwart aan het loopuiteinde. De achteruitkijkspiegel op de tractor zijn bijzonder delicaat

en Patrick brak er al enkele. Voor de kettingen en takel op de achterbouw van de tractor kocht Patrick een setje. Ook het laadcompartiment kan open en toe. Een mooi detail achteraan is de gedetailleerde winch.

Museummodel

Een dergelijk voertuig staat overigens op schaal 1/1 te kijk in het museum te Kapellen. Het gaat om een nog rijvaardig exemplaar. Ten slotte toonde Patrick waar hij op dat moment mee bezig was: de paarden voor een Gulashkanone, zijnde een Duitse veldkeuken. De dieren hebben al een acryl basislaag voor het drybrushen gekregen en een harnas van wijnstopsellood.

